

„Lepo je tražiti i usput naći ono čemu se nisi nadao“, piše Dragoljub Firulović u jednoj svojoj pesmi (Sin Anđela, 2011), slikar, pesnik i muzičar anđeoskog glasa (ili dara, već kako god). Pravo otkrovenje za ovog svestranog umetnika bilo je učešće na tek završenoj Drugoj likovnoj koloniji - Vrdnik 2014. u organizaciji hotela „Premier Aqua“, kojoj je prisustvovalo desetak „majstora“ umetnika iz Vojvodine i Srbije, a koje je okupio poznati novosadski slikar i tapiserista Giga Dile Đuragić.

-Kada me je Giga Đuragić pozvao, bez razmišljanja sam prihvatao poziv, jer volim ovaj deo Srbije, a ova banja je prelepa. Za mene je bilo pravo iznenađenje kada sam video ovaj prostor i kako je kolonija organizovana, i veoma mi je drago da ima takvih ljudi koji ulažu toliku energiju, na kraju i novac, u umetnost. Ali, prostor hotela „Premier Aqua“ je takav da zaslužuje upravo tako veliku pažnju - rekao je gospodin Firulović dodavši da mu je drago što se našao u mestu gde se radi i gradi, jer toga je danas u Srbiji malo, i da može da da svoj mali doprinos.

On je takođe naglasio da mu je jako lepo u ovom odabranom društvu njegovih kolega, sa kojima se uglavnom od ranije poznaje. Po njegovom mišljenju, danas se organizuje dosta kolonija i to se radi iz raznoraznih razloga, i treba izabrati one gde ima pravih ljudi, sa kojima se može saradivati, sa kojima postoji razmena iskustva, ukratko „gde ima smisla doći, a ne da se gubi vreme“.

Za Dragoljuba Firulovića Vrdnik je vrlo inspirativan, jer nema mnogo takvih brda u Vojvodini, koji ga podsećaju na kraj iz kojeg dolazi, na istočnu Srbiju, na njegov Negotin.

Za temu svojih slika, nije izabrao Vrdničku kulu, ili slično, već je temu doneo sa sobom. -Ja inače, kada dođem na neke druge prostore, prenosim deo prostora gde živim i radim, koji najbolje poznajem, ali zato, kada se vratim u svoj atelje, svojim sugrađanima, ljudima koji vole moje slike, prenosim utiske, slikajući krajeve gde sam bio, koje sam posetio, da se i tu nekako približimo jedni drugima - kaže gospodin Firulović.

Za gospodina Firulovića, slikarstvo nije jedino i dovoljno da izrazi svoj kreativni talenat.

-Umetnost je umetnost. Kompozicije, valera, ritma, ima kako u slikarstvu tako i u muzici, u poeziji isto. Da ne bi bilo praznog hoda, kada se čovek zasiti baveći se određenom stvarma, radi nešto drugo, i tako se to dopunjuje. Ja slikam u poeziji, pevam u slikarstvu.

Ovaj umetnik, osnivač i aktuelan predsednik Umetničkog udruženja „Krajinski krug“, pokretač Umetničko-ekološkog udruženja „Lovci na kamenje“, ostvario je deset samostalnih i više grupnih izložbi. Član je Udruženja književnika Srbije i objavio je nekoliko knjiga poezije, između ostalih i knjigu nazvanu po ocu „Sin Anđela“, a sa maestrom Miletom Paunovićem izdao je CD „Prirodne pesme“ (u izdanju PGP RTS) sa etno-džez obradama motiva izvornih melodija istočne Srbije i sa svojim Firul Orchestra koncertnim aktivnostima nastoji da je približi

široj publici, pronoseći zvuke svog rodnog kraja, kojem je sve ove godine ostao veran.

Prema vlastitom priznanju lepo se snalazi i među Vojvođanima, gde su „dragi ljudi“, različitog temperamenta i ljudi i prostora, i dobro dođe za promenu da ponekad izađe iz svakodnevnih okvira, te kad god je u prilici, voli da dođe u ovaj kraj, bilo da peva, slika ili prisustvuje književnim večerima.

A ako bi trebalo da se rodi u nekom drugom mestu, a ne u Negotinu, rodio bi se u Deronjama, jer su tamnošnji ljudi na njega ostavili takav utisak, kao da je tamo proživeo ceo život, i jedva čeka da se ponovo vidi sa njima.